

§ 31.

Дѣйствиата по морето, въ Африка и Испания.

Между това Сервилиий, като пропѣдилъ картагенскитѣ ескадри, излѣзълъ на брѣга на Африка, но скоро ималъ несполука въ единъ бой, която му струвала около 1000 души загуба и го принудила да се върне въ Италия. Фабий, комуто срока на диктаторството наближавалъ да се свърши, заповѣдалъ на Сервилия, заедно съ другия консулъ Атилия, да дойде въ армията и да поеме началството ѝ. Тѣ расположили армията на зимовище въ *дървенеи шалаши*, на сѣщото мѣсто гдѣто тя се намирала, и продължавали да дѣйствуватъ по плана на Фабия, като нападали фуражиритѣ на Аннибала и непрѣстанно безпокоили армията му.

Въ Испания картагенската флота, подъ началството на Аздрубала, била разбита отъ Кнеия Сципиона при устието на Иберъ, като загубила

31 отъ корабитѣ си. Друга една картагенска флота, която получила заповѣдъ да тръгне за Пиза, за да усили Аннибала въ Италия, била принудена отъ Кнеия Сципиона да търси убѣжище въ брѣговетѣ на Сардиния, а послѣ въ Картагенъ. Въ поддръжка на Кнеия Сципиона билъ испратенъ братъ му Публий Корнелий Сципионъ съ 20 кораба, и двамата тѣ заели близо до Сагунтъ лагеръ, отъ който сполучливо извършвали и распространявали завоюванията си въ вжтрѣшността на Испания. Чрѣзъ прѣдателството на единъ испанецъ, тѣ заловили онѣзи испански заложници, които Аннибалъ взелъ отъ по важнитѣ градове въ Испания, въ залогъ за върността имъ. Сципионитѣ постъпили съ тѣхъ твърдѣ великодушно, което накарало много испански градове да се отмѣнатъ отъ Картагенъ.

§ 32.

3-ия походъ въ 216 година.

Приготовленията на римлянитѣ и на Аннибала.

За 216-та година въ Римъ били избрани за консули: Теренций Варронъ, на страната на когото билъ почти цѣлия народъ, и Емилий Павелъ, прѣдложенъ и поддръжанъ отъ аристокрацията. Слѣдъ избора на консулитѣ, сената заповѣдалъ да се произведе наборъ отъ 10.000 души, за попълнение на всѣки отъ 5-тѣхъ находивши се на служба легиони до числото 5.000 души пѣхота (вмѣсто 4.200) и 300 души конница (вмѣсто 200) срѣщу онова отъ прѣдидущата година. Освѣнъ това набрани били 4 нови римски легиони въ сѣщата сила, а съюзницитѣ извадили всичко 9 легиона съ сѣщото число пѣхота и двойно чис-

ло конница. По такъвъ начинъ цѣлата войска брояла 9 римски и 9 съюзни, всичко 18 легиона и въ тѣхъ: римска пѣхота 45.000, съюзна 45 000, всичко 90.000, римска конница 2.700, съюзна 5 400, всичко 8.100, а всичко 98.100 души, — сили, каквито римлянитѣ до тогава и въ такъвъ брой не били изваждали. Сената най-послѣ дошълъ до убѣждение, че било необходимо да употребѣи извънрѣдно напряжение на сили за да вземе връхъ надъ грозния врагъ, който нападналъ републиката въ самото срѣдоточие на владѣнията ѝ, и за това рѣшили да набере 8 консулски легиона, вмѣсто обикновеннитѣ 4, за да би можалъ поне съ огромното